

RECHTBANK

Taakstraf voor gijzelen van deurwaarder

ROERMOND/NEERITTER
DOOR SIMON DOESBORGH

De politierechter in Roermond heeft een man uit Neeritter gisteren een taakstraf van 200 uur opgelegd voor het gijzelen en bedreigen van een deurwaarder in Neeritter in maart 2019.

De man trok in maart 2019 een deur-

waarder hardhandig zijn huis binnen toen deze een boete kwam innen. Hij sloot de voordeur af en bedreigde de deurwaarder met fysiek geweld. Toen de deurwaarder de hulpdiensten probeerde te contacteren, bedreigde de man hem met de dood. „Ik maak je dood als je iets zegt over de gijzeling”, zei hij volgens de deurwaarder. Vervolgens dwong hij de

deurwaarder contact op te nemen met het Centraal Justitieel Incassobureau (CJIB) over zijn boete. De rechtbank acht, ondanks een gebrek aan harde bewijzen, de man schuldig aan bedreiging en vrijheidsberoving. In zijn afweging hechtte de rechter meer waarde aan het woord van de gerechtsdeurwaarder dan aan het woord van de schuldenaar. De gebeurtenis heeft

zijn weerslag gehad op de deurwaarder, die in een slachtofferverklaring aangaf angstig te zijn geworden door het voorval. In eerste instantie werd de zaak geseponeerd vanwege gebrek aan bewijs. Na aandringen van werkgever Hafkamp Groenewegen Gerechtsdeurwaarders kwam de zaak uiteindelijk toch voor. Het is nog niet bekend of de veroor-

deelde in hoger beroep gaat. Mark Hafkamp, directeur van Hafkamp Groenewegen Gerechtsdeurwaarders in Venlo, is verheugd met de uitspraak. „De uitspraak doet wat ons betreft recht aan wat er gebeurd is. De officier van justitie eiste honderd uur, en de rechter heeft het dubbele uitgesproken. Dat geeft wel aan dat zulk gedrag echt niet door de beugel kan.”

RESTAFVAL

Container minder opgehaald

HEYTHUYSEN
DOOR MAIKEL SUILEN

De discussie over een nieuwe manier van afvalinzameling in de gemeente Leudal is ten einde. Het restafval wordt vanaf 2022 eens per vier weken opgehaald en inwoners gaan betalen per keer dat ze de container aan de straat zetten.

De gemeenteraad van Leudal boog zich gisteravond wederom over een nieuwe afvalinzameling, nadat wethouder Piet Verlinden in december werd teruggewezen door de fracties omdat ze zich niet konden vinden in zijn voorstel.

Vier maanden later lag er een vrijwel ongewijzigd plan, maar toonde een meerderheid zich wel voorstander. Tot twee weken geleden was een groot deel nog verbaasd dat Verlinden niets had gedaan met de eerdere kritiek, maar een duidelijkere uitleg had ze uiteindelijk toch over de streep getrokken. Alleen het CDA bleef tegenstander. De partij vindt de wijzigingen te rigoureus en had liever een tussenstap gezien met behoud van het tweewekelijks ophalen van restafval.

De gekozen, nieuwe inzameling moet ervoor zorgen dat huishoudens beter gaan scheiden en de hoeveelheid restafval flink wordt teruggebracht: van jaarlijks 129 kilo per inwoner nu naar 81 kilo in 2025. Het liefst had Verlinden ook gezien dat de PMD-zakken (plastic, metalen verpakkingen en drankpakken) straks aan huis werden opgehaald, maar daar werd op voorspraak van de coalitie (Samen Verder, Ronduit Open en D66) vanaf gezien. Inwoners moeten de zakken zelf naar het milieupark brengen, zoals nu ook het geval is. Verlinden toonden zich opgelucht dat het gros van zijn voorstel alsnog doorgang vindt: „Beter driekwart ei dan een lege dop.” Tevredenheid zal er ook zijn bij samenwerkingspartners Roerdalen en Maasgouw, waar ze de discussie in Leudal gespannen volgden. Een afwijkende keuze van Leudal zou (financiële) gevolgen hebben gehad voor de gezamenlijke overeenkomst van de drie met Reiningsdienst Maasland. Zover kwam het dus niet, omdat Leudal met de nodige omhaal uiteindelijk toch op hetzelfde spoor uitkwam.

Ginny Mulders en haar vriend Richard in hun miniwoning. FOTO JAN-PAUL KUIT

TINY HOUSES

Uit idealisme leven op enkele vierkante meters is niet zweverig

Openbare natuurparken die worden onderhouden door bewoners van tiny houses? Het zou over een paar jaar wel eens heel normaal kunnen zijn. Nu alleen nog een gemeente die het aandurft.

MARIA HOOP
DOOR ROB STIKKELBROECK

Tik in Google de woorden ‘tiny house’ en ‘Limburg’ in en het scherm wordt gevuld met aanbiedingen voor overnachtingen in een knus onderkomen op een vakantiepark. De huisjes zien er in ieder geval een stuk beter uit dan de aloude aluminium stacaravans.

Maar er zijn ook mensen die permanent in zo'n minihuisje willen wonen. Die vanuit idealisme de keuze maken om te leven op enkele vierkante meters en zo hun

‘ecologische voetafdruk op de aarde’ willen verkleinen.

Niks zweverigs of iets voor hippies, stelt Ginny Mulders die met haar vriend Richard hun houten miniwoning mocht stallen op een erf in het buitengebied van Maria Hoop. Tot september in ieder geval; dan loopt de vergunning af. De gemeente Echt-Susteren heeft nog geen beleid om de bewoning een meer permanente status te geven.

BeLEEFpark

Een probleem dat in de meeste gemeenten speelt, al hebben sommige wel de intentie om de

vestiging van tiny houses in de toekomst mogelijk te maken. Het oorspronkelijke idee achter een minihuis, een duurzame woon- en levensstijl, is iets waar Mulders zich als voorzitter van de vereniging Tiny Wonen Limburg vol passie voor inzet. Met BeLEEFparken als ultieme doel. Mulders gaat Limburgse gemeenten af om de interesse te peilen voor een vrij toegankelijk landschapspark aan de rand van een woongebied. „Op het park wonen mensen in tiny houses en leven van, in en met de natuur”, vertelt Mulders. „Met gedeelde voorzieningen en met verantwoordelijkheid voor het beheer en onderhoud. Met ruimte voor zorgbehoevende ouderen en aandacht voor natuurbeleving en -educatie.”

Mulders werd geboren in Echt en zocht dan ook de medewerking van de gemeente. Een locatie voor het beleefpark is er nog niet,

zo'n 1,5 hectare is nodig maar ze mag wel haar verhaal doen voor de raadscommissie. Zo wil de gemeente aftasten of de politiek het initiatief wenselijk vindt.

Ecostrook

Mulders heeft echter meer ijzers in het vuur. „Sittard-Geleen, Beekdaalen en Meerssen zijn bezig met beleid voor tiny houses. Vanuit de bevolking is daar veel interesse voor, zo bleek uit een peiling door Tiny Wonen Limburg. In Kerkrade denk men aan een levensbos in combinatie met de huisjes. In Weert en Nederweert heb ik mijn verhaal verteld, daar was men positief. En zo staan er nog meer afspraken op de planning. Ik hoop dat we ergens het vertrouwen van een gemeente kunnen krijgen voor ons idee van een beleefpark. En het liefst een aantal om zo een hele ecostrook te realiseren in Limburg.”